

พูดคุยกับวิลล์เกี่ยวกับการช่วยเหลือผู้ลี้ภัย

วิลล์มาจากเพนซิลเวเนีย สหรัฐอเมริกา เราถามเขาบางอย่างเกี่ยวกับโครงการที่เขาทำเพื่อช่วยเหลือผู้อื่น

ภาพประกอบโดยศิลปินอิสระ

เล่าให้เราฟังหน่อย

ผมอายุ 11 ขวบ ชอบเล่นฟุตบอลกับลาครอส อบคุกกี้ ว่ายน้ำ เล่นสกี และ โรลเลอร์สเก็ต ผมเล่นเปียโนและไวโอลินด้วย ผมชอบสีน้ำเงิน และอาหารจานโปรดคือเมนูไข่ (ไข่คน ไข่เจียว ไข่ต้ม—ผมชอบทุกอย่างเลย!) เมื่อโตขึ้น ผมอยากเป็นหมอเหมือนคุณพ่อ

อะไรทำให้หนูกิดจะช่วยเหลือ?

ผมได้ยินว่าหลายครอบครัวจากประเทศหนึ่งกำลังหลบหนีมาหาที่ปลอดภัย พวกเขาบางคนย้ายมาอยู่แถวนี้ ผมคิดทันทีว่า “ผมจะช่วยเหลือพวกเขาได้อย่างไร?”

ผมสวดอ้อนวอนขอให้รู้ว่าจะช่วยได้อย่างไร แล้วคุณแม่ก็ได้รับอีเมลจากสมาคมสงเคราะห์สเตรท พวกเธอขอบริจาคสิ่งของไปมอบให้ครอบครัวผู้ลี้ภัย ผมรู้ว่าคำสวดอ้อนวอนของผมได้รับคำตอบ!

หนูช่วยเหลืออย่างไร?

ผมชอบอบขนม (ที่ผมถนัดคือคุกกี้) จึงตัดสินใจขายคุกกี้เพื่อหาเงินให้กับครอบครัวเหล่านี้ ผมทำโบป๊อปและใส่รองเท้าสเก็ตไปส่งคุกกี้แถวบ้านโกโก้สุนัขของผมตามไปด้วย

เพื่อนบ้านหลายคนตื่นตื่นกับการซื้อคุกกี้ของผม ผมนำเงินที่ได้ไปซื้อหม้อและกระทะมาบริจาค

หนูรู้สึกอย่างไร?

ผมรู้สึกดีที่รู้ว่าครอบครัวเหล่านี้จะได้ใช้หม้อกับกระทะทำอาหาร ผมจินตนาการได้แค่ว่าอาหารทำเองที่บ้านจะรสชาติดีแค่ไหนเมื่อคุณอยู่ในประเทศใหม่

ผมเรียนรู้ในปฐมวัยว่า “เมื่อท่านอยู่ในการรับใช้เพื่อนมนุษย์ของท่าน ท่านก็อยู่ในการรับใช้พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของท่านนั่นเอง” (โมไซยาห์ 2:17) ผมรู้สึกที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงรักผมและรักคนที่ย้ายมาอยู่แถวบ้านผม

หนูจะให้คำแนะนำอะไรกับคนที่ต้องการให้ช่วย?

มองหาวิธีรับใช้ในเวิร์ดหรือสเตรทของคุณ คุณสามารถช่วยเหลือศูนย์พักพิงแถวบ้านคุณด้วย มีวิธีช่วยเหลืออยู่รอบตัวครับ! ●

